

מ"ת 7946/06/20 - מדינת ישראל נגד חן חנניה אלחרר

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 7946-06-20 מדינת ישראל נ' אלחרר(עציר)
תיק חיצוני: 257434/2020

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	חן חנניה אלחרר (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.
2. למשיב מיוחסות עבירה של החזקת נשק.
3. על פי כתב האישום, במהלך פעילות יזומה של המשטרה, נמצא בבית בו התגורר המשיב, אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק, האקדח נגנב בשנת 2004. האקדח נמצא במגירה בשולחן בסלון ביתו של המשיב, בתוך האקדח נמצאה מחסנית תואמת שהכילה 12 קליעים.
4. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה, כאשר נטען לגבי חוקיות צו החיפוש. לטענת ב"כ המשיב, צו החיפוש אינו חוקי, בשל טעות במספר הבית שצוין בצו, החיפוש בוצע בכתובת שאינה מתאימה למפורט בצו ועל כן טען כי הצו אינו חוקי.

דין והכרעה:

5. כפי העולה מחומר הראיות, האקדח נמצא בדירה במושב יד נתן הנמצאת בחזקתו של המשיב מחודש ספטמבר 2019 (ראה מזכר שי לזמי - שיחה עם בעל משק 62, מיום 25.5.20, וכן הודעת בר ספורטה מיום 26.5.20, בת זוגתו של המשיב).
- האקדח ובתוכו המחסנית נמצא מוסלק במגירה בשולחן הסלון (ראה דו"ח פעולה מיום 24.5.20 השוטר ניב יוסף).

6. כאמור טען ב"כ המשיב כי קיים פגם בצו החיפוש השולל את חוקיות הצו, ב"כ המשיב הפנה בעניין זה להלכת בן חיים ולפסיקת ביהמ"ש העליון בעניין אוריק. ייאמר כבר כעת כי אין הנידון דומה לראיה, שני פסקי הדין אינם מתאימים לנסיבות המקרה שבפני. הלכת בן חיים מתייחסת לחיפוש על בסיס יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה, ועניין אוריק עוסק בחיפוש ללא צו.

במקרה שבפני אין מחלוקת כי החיפוש בוצע בהתאם לצו חיפוש שניתן על ידי שופט, הצו מפרט חשד להחזקת אמל"ח, מפרט את שם החשוד הוא שמו של המשיב ופרטי זהותו וכן מפרט כתובת מגורים במושב יד נתן (בצו נכתב "איד נתן") מספר הבית 63.

7. לאחר עיון בחומר החקירה הכולל צילום הבית ברחוב בו נמצא (מסומן מסמך מ"ט), מזכר של השוטר שי לזמי מיום 25.5.20 (מסומן מסמך ל"א) ומזכר נוסף מיום 26.5.20 (מסומן מ"ב) - לטעמי מדובר בכשל טכני בלבד, שאין בו כדי לכרסם באופן כלשהו במסד הראייתי לכאורי.

אין כל ספק כי צו החיפוש ניתן והוצא לדירת המשיב, אין כתובת דירה אחרת העונה על הכתובת המפורטת בצו, מיקום הבית מתאים לכאורה להגדרתו בצו החיפוש הואיל ונמצא במושב יד נתן בין בית מספר 62 לבית מספר 64 כאשר על דירת המשיב אין שלט המפרט כתובת כלשהיא.

הסבר שניתן לבית המשפט בסיום הדיון לגבי מספר הבית 272 מפרט כי מדובר במספור הבתים בהרחבה, ללא קשר למיקום הבתים, כפי שהדברים מפורטים במזכר שסומן מסמך ל"א.

לאור האמור, המדובר בכשל טכני - סמנטי בלבד שאינו משליך כלל על חוקיות החיפוש (ראה דו"ח פעולה מיום 24.5.20, השוטר סהר בוחניק).

8. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה לסוגיה דומה, בבש"פ 1495/20 (ניתן ביום 15.3.20).

"ככלל, מקומן של טענות בדבר קבילות ראיות להתברר במסגרת ההליך העיקרי (בש"פ 5612/18 גבאי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 27 (23.8.2018); בש"פ 7234/18 שושן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (25.10.2018)). לעומת זאת, בשלב המעצר אין מניעה להסתמך על ראיות אשר קבילותן מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן ייחשבו לראיות קבילות בהליך העיקרי (בש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (4.6.2009); בש"פ 2514/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ו (29.3.2009); בש"פ 6346/12 אטיאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (13.9.2012); בש"פ 6718/14 סוויסה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (31.12.2014)). שאלת קבילותה של ראיה גולמית במשפט נבחנת אפוא בהליך מעצר על פי רמת ההסתברות להפיכתה לקבילה במשפט גופו, בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי (עניין זוארץ, פסקה 10)."

ובהמשך מתייחס בית המשפט העליון לכללי הפסילה היחסי שהותוו במסגרת הלכת יששכרוב ומציין כי קיים ספק אם יש בכוחה של אי חוקיות בכדי להביא לפסילת ראייה (ראה ע"פ 5417/07 בונר נ' מדינת ישראל (30.5.13)).

9. בעניינו, לאחר עיון בחומר החקירה, אני סבור כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת בשלב זה וניתן

להגדירה כתשתית ראייתית בעוצמה גבוהה.

טענת ב"כ המשיב כי הפגם בנוגע למספר הבית המצוין בצו פוגם בחיפוש ובתוצריו הינה טענה מרחיקת לכת מאחר ולטעמי, מדובר בכשל טכני בלבד, ומעבר לכך כפי שצינתי לעיל אין ספק כי הצו כוון לביתו של המשיב, בצו מצוינים פרטי המשיב, שמו המלא ומספר תעודת הזהות שלו.

10. ב"כ המשיב העלה לראשונה בתיק זה טענה לפיה, המדובר בבית שכור ולכן ייתכן והאקדח כלל לא שייך למשיב אלא לאדם אחר, שכן האקדח נמצא מוסלק במגירה ולא נראה בנקל כפי שעולה מדו"ח הפעולה של השוטר ניב יוסף. דא עקא, שאין לטענה זו כל איזכור בחומר החקירה, המשיב מתגורר בדירה תקופה של כ-9 חודשים, המשיב בחקירתו כלל לא העלה עניין זה ומבחירה לא מסר כל גרסה.

זאת ועוד, חברתו של המשיב הגב' בר ספורטה מסרה כי מדובר במגירות בהם מצויים מוצעים של הילד והוא לוקח את המוצץ בעצמו מהמגירה. בשלב בו מצוי ההליך לא ניתן לברר לעומק טענה זו.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברף ובעוצמה גבוהה.

11. לגבי עילת המעצר, עבירות בנשק מקימות עילת מעצר סטטוטורית מכוח חזקת המסוכנות הקבוע בחוק, בפסיקה הודגש לא פעם כי "עבירות נשק ועילת מסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר בדרך של חלופה שמורה למקרים חריגים (ראה בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל, 12.8.13)).

חריגה מכלל זה תיעשה במקרים בהם ישנה מתכונת אשר ברמת ביטחון גבוה תאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב (ראה בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' ג'רבי, פסקה 15, (8.7.16)).

בעניינינו, מסוכנותו של המשיב מתגברת נוכח עברו הפלילי המכביד הכולל בין היתר הרשעה בעבירה של ניסיון רצח, עבירות נשק, בגינת ריצה מאסר בן 14 שנים והרשעה אחרונה בסחר בסמים בגינה נשפט למאסר בן 18 חודשים.

ב"כ המשיב ציין כי המשיב השתחרר מהכלא בשנת 2015, ומאז, לא הסתבך בפלילים ומנהל אורח חיים נורמטיבי, ב"כ המשיב ציין כי קיימת חלופה מחוץ למושב.

לאור האמור, ומבלי להביע עמדה כלשהי אני סבור כי יש לבחון האם מדובר בחלופה ראויה שתאיין מסוכנותו של המשיב. לפיכך, מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב תוך 21 יום.

המזכירות תנתב התיק העיקרי בפני כבוד השופט הבכיר חיים נחמיאס, לשמיעה בהתאם ליומנו.

תיק החקירה מוחזר לידי ב"כ המאשימה.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

